

Pravopisné cvičení

Nedorozumění.

Chovej se skromně, je střídmo, napomínají
m tatínek s maminkou téměř pokaždé, když k
nám zavítají naši příbuzní se svým
srozměrným zavazadlem. Rodiče mi
to tajemně šeptají do ucha, jindy mi pro
zmačkanou v znám tisknou ruku pod
stolem, jako bych na to někdy zapomněl.
Já sice vím, že skromnost není žádná
povinnost, zejména v tak rázném věku.
Vždyť my děti jsme někdy podivně
skromné až dojem. Ale jestli jsem našim
správně rozuměl, jde o to, ukázat příbuzným, že skromnost
člověku sluší.
Například mi sluší poměrně dost. Soukromě se
domnívám, že jsem zřejmě druhý nejskromnější
člověk na světě. A už nevím, kdo je ten první, to ta
moje nezměrná zapomnětlivost.
Ale možná také, že jsem jenom nesmysl. Vida,
jaké nedorozumění bych mohla způsobit
občejná záměna těch nejednoduchých
vlastností.

